

συκήπτει κατά τῶν ἀγάμων καὶ κατά τοιοῦτον βαθύμόν, σύστε δικαιοῦται πᾶς τις νὰ εἰπῇ καθ' ἔαυτὸν ὅτι δι' οὐδένα ἄλλον λόγον ὑπάρχουσιν ἔτι ἐπὶ γῆς ἄνθρωποι ἀγαμοι καὶ ἐν χρησίᾳ, η μόνον πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀνωτέρω καταδειχθέντων κινδύνων. "Οπως δήποτε ἡ ἀγαμία πρέπει ἐν ταῖς πεπολιτισμέναις γώραις νὰ θεωρεῖται ἀπλῶς ὡς τυχαίον τι καὶ ἔκτακτον φαινόμενον, ὡς παράδεισις ἀσυγχώρητος τοῦ κανόνος.

"Ο γάμος λοιπὸν συντείνει εἰς τὴν μακροβιότητα τῶν ἀνθρώπων, ὡς εἴδομεν. "Αλλὰ πῶς ἐκηγεῖται τοῦτο;

Τὸ πρᾶγμα εἶναι λίαν πολύπλοκον καὶ τοῖς θὰ ἐνομίζετο ἄφρων ὁ ἐπιχειρήσων νὰ το δείξῃ. "Ο κ. Βερτιγιών ζητῶν μέσον ἐξηγήσεως, κατέργαζεν εἰς τὴν ἐπιλογήν, ἀλλὰ μετά τινα σκέψιν ἀπέρριψε τὸ μέσον τοῦτο. διότι νὰ μὲν ἐκ πρώτης ὅψεως νομίζεται τις ὅτι οἱ εἰς γέμου κοινωνίαν ἐρχόμενοι φαίνονται ως εύνοηθεντες ὑπὸ τῆς τύχης, τῆς ὑγιείας καὶ τῆς ἴσχυος, καὶ τούτου ἔνεκα βεβαίως ἀντέχουσιν εἰς τοὺς κόπους καὶ τὰς ἀσθενείας μᾶλλον τῶν ἄλλων. "Αλλ' ὁ συλλογισμὸς οὗτος εἶναι ἀπατηλός· διότι οἱ ἴσχυρότεροι καὶ οἱ ὑγιέστεροι κατατάσσονται ἐν τῷ στρατῷ, καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ ἀσθενέστεροι καὶ οἱ φιλάσθενοι μένοντες ἐν τῷ χωρίῳ συνάπτουσι γάμους. "Αλλ' οὔτε οἱ πλουσιώτεροι νυμφεύονται ταχύτερον τῶν ἀπορωτέρων. Πλὴν δὲ τούτου μήπως οἱ ἐν χρησίᾳ οἵτινες ἐπρεπε νὰ εἶναι τὸ ἀμεσον προὶὸν τῆς ἐπιλογῆς ταύτης, ἐὰν τοιαύτη τις ὑπῆρχε, μήπως, λέγομεν, οἱ ἐν χρησίᾳ δὲν ὑπόκεινται καὶ κατὰ μέγιστον βαθύμον εἰς τὸν θάνατον, διὰ τῆς τάσσως αὐτῶν εἰς τὴν φρενοθλάβειαν, τὴν αὐτοκτονίαν καταπ. καταπ. ;

Οὐχί. Προδηλότατα ἔαντος ὁ γάμος εἶναι πρόξενος τοσοῦτον ἔχαιρέτων ἀγαθῶν ὀφείλομεν νὰ ἀναζητήσωμεν αὐτὰ ἐν τῇ τάξει καὶ τῇ σωφροσύνῃ ἢν ἐπιθέλλεις ὁ οἰκογενειακὸς βίος καὶ ἐν τῷ ἐξ αὐτοῦ γεννημένῳ φυσικῷ ἐλέγχῳ μάλιστα δὲ πάντων ἐν ταῖς παντοίαις ἡθικαῖς σχέσεσι καὶ ὑποχρεώσεσιν αἵτινες ἐπιδρόσι τοσοῦτον βαθέως ἐπὶ τε τοῦ ἀνδρὸς καὶ τῆς γυναικός. "Ο ἄνθρωπος δὲν ἐγεννήθη ἵνα ζῇ μόνος καὶ ἐρημος. "Ο χαρακτήρα αὐτοῦ τὸ ὀθεῖ εἰς τὸν ἀπὸ κοινοῦ βίον, ὥσαύτως δὲ καὶ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ αἱ ἀνάγκαι. "Ἐὰν δὲ συμβάντι τι ἀπρόσποτον τὸν στερήσῃ τῆς συντρόφου του, ἐὰν ἀναγκασθῇ νὰ μεταβάλῃ μέσον καὶ ἔξεις, πάσχει καὶ τήκεται ὑπὸ λύπης. "Η μήπως ἡ ἔξις δὲν εἶναι δευτέρα φύσις; Διὰ τοῦτο καὶ οἱ ἐν χρησίᾳ εἴτε ἄνδρες εἴτε γυναικεῖς εἶναι ἄνθρωποι ἐγκαταλελειμμένοι καὶ ἀποπεπλανημένοι, οὐδὲν ἀλλο ζητοῦντες ἢ τὴν ἐπάνοδον αὐτῶν εἰς τὴν κοινὴν ὁδόν. "Ἐν πάσῃ δὲ περιστάσει τὸ ἡθικὸν ἐπιδρᾶ ἐπὶ τοῦ φυσικοῦ καὶ ἡ θνητικότης ἐπιτείνεται.

Πάντα δὲ ταῦτα συνέχονται διότι οἱ ἔγγαμοι εἰναι ἀπιλλαγμένοι μυρίων κινδύνων καὶ ὑπερέγουσι κατά τε τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν ὑγιεινήν. Δὲν ζῶσι πλέον χάριν ἐχυτῶν καὶ μόνων, ἀλλὰ γάρ οι τῶν οἰκείων καὶ χάριν τοῦ μέλλοντος. "Η ἐργασία αὐτῶν εἶναι ιεσά, ἡ ὑπαρξίας πων συνδεδεμένη πρὸς τὴν ὑπαρξίαν τῆς οἰκογενείας, ἔχει τὴν ἀξίαν αὐτῆς καὶ προσέχει τις εἰς αὐτὴν καὶ ἀληθῶς δι' οἰον δήποτε τινὰ λόγον εἶναι διαρχής. "Ο ἐν χρησίᾳ ἐνθυμεῖται τὸν τακτικὸν αὐτοῦ βίον καὶ τὸν ἐπιποθεῖν καὶ ἐὰν μὲν ἀδυνατῇ νὰ ἐπανέληθῃ εἰς αὐτόν, περιπλανᾶται ψυχοκινδυνῶν καὶ ἡ θνητικότης αὐτοῦ αὐξάνει. "Εάν δὲ τούγαντίον ἔξαρτᾶται ἀφ' ἐχυτοῦ, σπεύδων συνάπτει δεύτερον γάμου στοις τῷ ἀποδίδει τὸ θάρρος καὶ τὴν εὐδαιμονίαν. Οὕτω πως ἔξαργονται ἐν γένει καὶ αἱ θλιβεροὶ συνέπειαι τοῦ τε ἀγάμου βίου καὶ τοῦ ἐν χρησίᾳ καὶ ἡ σπουδὴ τῶν τελευταίων τούτων πρὸς συναφὴν νέας συζητίας, ἡς τὰ ἀγαθὰ ἡδυνάθησαν ἥδη νὰ ἐκπικήσουσι. Καὶ ὁ μὲν ἐν χρησίᾳ γινώσκει καὶ ὠφελεῖται ἐκ τῆς ἀποκτηθείσης πείρας, ὃ δὲ ἀγαμος ἀγνοῶν ἐπιμένει εἰς τὴν ἀγνοιάν του κινούμενος ὑπὸ δυσπιστίας, ὑπὸ ἀδρανείας η οἷμοι! ὑπὸ φιλαυτίας. Τοιαύτη εἶναι ἀναμφιθίλως ἡ κυριωτάτη αἰτία τῶν ὑπὸ τῆς ἀπογραφικῆς ἀποκαλυπτομένων καὶ βεβαιουμένων γεγονότων.

"Οπως δήποτε αἱ αἰτίαι τῶν ποικίλων τούτων φαινομένων ἔχουσι φιλοσοφικὴν μόνον σημασίαν· τὰ πράγματα τούγαντίον ἔχουσιν ἀναντιρρήτως ἡθικὴν καὶ κοινωνικήν· δίθεν δὲν δυνάμεθα ἀπογράψωντας νὰ τα καταστήσωμεν φανερά. Προκειμένου λόγου περὶ γάμου μειδίαμα ἀνατέλλει ἐπὶ τὰ γείλη τοῦ ἀκούοντος· ἀλλ' ὁ ἐμθριμῶς δύως σκεπτόμενος δρεῖται νὰ μὴ λησμονῇ ὅτι διὰ τὸ εἰδύλλιον κρύπτεται πρόβλημα ἐκ τῶν μεγίστων τῶν καθ' ἡμᾶς χρόνων.

"Ο γάμος μηκύνει λίαν τὸν βίον καὶ τὰς δυνάμεις τῆς γώραις. Αὐξάνει τὰ πλούτη τοῦ ἐθνους, ἀνύψωτὸ δικαιονοτικὸν καὶ ἡθικὸν αὐτοῦ ἀξιωμα καὶ περιστέλλει τὴν πρὸς τὸ κακουργεῖν τάσιν.

Τὸ συμπέρασμα προκύπτει ἀφ' ἐχυτοῦ. Τῶν ἐθνῶν τὰ μᾶλλον εύτυχοῦντα εἶναι τὰ ἔχοντα πλείονας ἐγγάμους καὶ ὀλιγωτέρους ἀγάμους καὶ χρησύοντας.

"Ἐπιμέθιον: Χῆροι, χῆραι, ἀγαμοι μεριμνάτε περὶ τῆς πατρίδος, μεριμνάτε περὶ οὐρῶν αὐτῶν καὶ . . . νυμφεύεσθε!

Γνῶμαι καὶ σκέψεις ἡθικαι τοῦ δουκός

ΔΕ-ΛΑ-ΡΟΣΦΟΥΚΩ

[Μετάφρασις Γ. Ζωγρού.]

163.

"Ἀπειροι τρόποι τοῦ ζῆν, κατὰ τὰ φαινόμενα γελοῖοι, ἔχουσι κεκρυμμένους λόγους ὑπάρξεως, σορωτάτους καὶ βασικωτάτους.

164.

Εύκολώτερον δύναται τις νά φανη ἄξιος τῶν ἀξιωμάτων, ἀ δὲν ἔχει, ή τῶν ἄξιωμάτων, ἀ ἔχει.

165.

Τὰ προτερήματα ἡμῶν ἐπισύρουσι τῶν χροντῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπόληψιν, δὲ ἀγαθὸς ἡμῶν δάιμον τὴν τοῦ κοινοῦ.

166.

Ο κόσμος συγνότερον ἀμείβει τὰς σκιάς τῆς ἀρετῆς, σπανιώτερον δὲ αὐτὴν τὴν ἀρετήν.

167.

Τοῦτο τὴν ἐλευθερίατην ἀντίκειται πρὸς τὴν οἰκονομίαν ἡ φιλαργυρία.

168.

Απατηλὴ μὲν εἶναι ἡ ἐλπὶς, ἀλλὰ τούλαχιστον ἀγει τὸν ἀνθρωπὸν πρὸς τοῦ βίου τὸ τέρμα δι' ἀδρᾶς ὅδοι.

169.

Πολλάκις δὲ ἀνθρωπὸς ἐκπληροῖ τὸ καθῆκον αὐτοῦ ἐκ νωθρότητος καὶ δειλίας, ἀπας δύμως ὁ περὶ τῆς ἐκπληρώσεως ταύτης ἔπαινος ἀποδίδεται εἰς τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Ἄγγελος διατρίβων ἐν ἔξοχῇ παράγγειλεν ἡμέραν τινὰ εἰς τὸν ἡνίοχόν του νά πορευθῇ εἰς τὸ πλησίον χωρίον νάγοράσῃ γάλα. Πρατηρίσαντος δὲ τοῦ ἡνίοχου ὅτι τοῦτο εἶνε ἔργον τῶν ὑπηρετῶν*

— Καὶ ποῖον εἶνε, παρακαλῶ, τὸ ἴδικόν σου ἔργον;

— Νά ζεύγω τοὺς ἵππους νά τοὺς περιποιοῦμαι καὶ νά δόηγω τὴν ἀμαξαν.

— Τότε λοιπόν, ζεῦξε τοὺς ἵππους, παράλαβε ἐν τῇ ἀμάξῃ ἥνα τῶν ὑπηρετῶν καὶ δόηγησέ τον νάγοράσῃ τὸ γάλα.

* * *

Δικηγόρος ἐλάλει περὶ Σκάμανδρου καὶ Τρωϊκοῦ πολέμου κατά τινα ὑπόθεσιν, ἐν ἡ περὶ οὐδενὸς ἄλλου προέκειτο ἡ περὶ τυνος μεσοτοίχου μεταξὺ δύο ἀγρῶν. Ο συνήγορος τοῦ ἀντιδίκου ἀπεστόμωσε τὴν ἀρχαιομάθειαν τοῦ συναδέλφου του λέγων: Τὸ δικαστήριόν σας δύμως, κύριοι δικασταί, θὰ παρατηρήσῃ ὅτι δὲ πελάτης μου δὲν ὀνομάζεται Σκάμανδρος, ἀλλὰ Λορέντσος.

ΑΛΗΘΕΙΑ

* * * Οἱ αὐλικοὶ καὶ οἱ ὑπηρέται, οἱ θέλοντες νά διατηρήσωσι τὴν εὔνοιαν τοῦ αὐθέντου, ἀντὶ νά καταχρῶνται τῆς πάρεχομένης εἰς αὐτοὺς εὔνοίας, πρέπει νά ἡνε τόσῳ μᾶλλον ἐπιψυλαχτικοὶ δέσφ δεσπότης των καθίσταται οἰκειότερος.

* * * Εμπαράίσα τὸν εὑρετὴν τῆς τυπογραφίας, ὡς ἑταλλίσα τοὺς ἡλιθίως μεταχειρίσουντος τὸ θεῖον εὕρημα τοῦτο, χωρὶς νά τρέμωσε τὸν

δι' αὐτοῦ ἀπαθανατισμὸν τῆς μωρίας των. (Κοραῆς.)

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

~~ Πόσου τιμώρται αἱ γυναικεῖς.—Ἐρημερίς τις ἀγγλικὴ λέγει ὅτι ἡ σωματεμπορία ἔχακολουθεῖ ὑπάρχοντα ἐπὶ τῆς ἔκτασεως τῆς μεταξὺ τοῦ κέντρου τῆς Ἀφρικῆς καὶ τῆς Ἀραβίας.

Κατὰ τὸ ἔτος 1876 ἀπειθίσθησαν εἰς Χοδεϋδάχ πλέον ἡ τρισχίλιαι δοῦλαι προερχόμεναι ἐξ Ἀφρικῆς.

Καὶ αἱ μὲν νεάνιδες τημῶνται 100 μέχρι 150 πιάστρων (τὸ πιάστρον δύναται 5 ἔως 6 φράγκα), αἱ δὲ νεαραὶ Ἀβυσσινίδες, 200 μέχρι 300, οἱ παῖδες 50 μέχρι 100 καὶ οἱ ἄνδρες δλιγύτερον.

"Ωστε, ἐπιλέγει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς, οἱ Ἀνατολῖται μεγιστᾶνες δὲν εἶναι ἡναγκασμένοι νὰ δαπανῶσι πολλὰ πρὸς πλουτισμὸν τῶν χρωματιστῶν χαρεμίων των.

~~ Ἀγγλική τις ἐφημερίς (Galignani's Messenger) ἐδημοσίευσε τὰς ἐπομένας λεπτομερείας περὶ τῆς Βιβλικῆς ἐν Ἀγγλίᾳ Ἐταιρίας. Αὕτη δαπανᾷ ἀδρότατα εἰς δωρεὰν διανομὴν θρησκευτικῶν βιβλίων. Πέουσι δὲ κατὰ τὴν ἐν Παρισίοις Παχγάστριον Ἐθεσιν διένειμεν 400,000 ἀντιτύπων τῆς Καινῆς Διαθήκης καὶ τῆς Παλαιᾶς ἐν διαφόροις γλώσσαις. Κατὰ δὲ τὸν ρωσικὸν καὶ τουρκικὸν πόλεμον, οὗ αἱ συνέπειαι δὲν ἔληξαν ἔτι, διενεμήθησαν εἰς τοὺς ἡώσους 300,000 ἀντίτυπα. Πράκτωρ δέ τις ἀπῆλθεν εἰς Ἀφγανιστάν κομίζων φορτίον δλον τοιούτων βιβλίων, ἵνα τα διανείμῃ καὶ εἰς τὰ δύο ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα.

~~ Εις τὰν 36,896,000 Γάλλων 18,968,000 (ἡτοι 53 τ. 100) ἀσχολοῦνται περὶ τὴν γεωργίαν.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ἡ μίμησις τῶν ἀδαμάντων τοσοῦτον ἐτελειοποιήθη, ὅτε τὴν σήμερον εἶνε δύσκολον καὶ εἰς τὸν μάλιστα ἡσημένον δρθαλμὸν νὰ ἀναγνωρίσῃ ἐκ πρώτης ὅψεως τὸν γνήσιον ἀδάμαντα ἀπὸ τοῦ φευδοῦς.

Ίδον δὲ τρόπος ἀπλούστατος δι' οὗ δὲ ἀγοραστής—ὅστις συνήθως δὲν εἶναι καὶ ἔμπειρος γνώστης, δύναται νὰ διακρίνῃ τὴν λάμψιν τοῦ ἀδάμαντος ἀπὸ τῶν ἀπατηλῶν λάμψεων τοῦ ἀπλοῦ κρυστάλλου. Ειδαπτήζομεν τὴν λίθον εἰς ὅδωρ διαυγής καὶ ἔχων μὲν αὐτὴν ἀπολέσῃ τι τῆς λάμψεως της καὶ δὲν ἀκτινοβολῇ προδήλως εἶνε φευδός. Ἐάν δὲ τούγαντίον φυλάττῃ ἀμετάβλητα ἐν τῷ ὅδατι τὰ λαμπρὰ φῶτα, ὁ ἀδάμαντος οὗτος ἔχει . . . καλὸν νερὸν ὡς λέγομεν, καὶ δύνασθε ἀφόβως νὰ λύσητε τὸ βαλάντιόν σας πρὸς ἀπόκτησιν αὐτοῦ.